

[Justitsministeren.]

efter dets Fremsættelse, og som angaar de Tilfælde, hvor flere Personer bliver anset som bidragspligtige til et Barn — det, der populært kaldes et Andelsforetagende. Hidtil har Forholdet været det, at saadanne flere bidragspligtige hæftede solidarisk for Bidraget. Moderen fik en Resolution, hvori alle de bidragspligtiges Navne stod opført, og hun kunde saa indkræve det fulde Bidrag hos hvem af dem hun vilde, hvorefter denne igen kunde kræve en forholdsmæssig Andel refunderet af hver af de andre. Det er den gældende Ret, men den finder jeg af flere Grunde meget uheldig. Den er for det første uheldig af Hensyn til Barnet, idet Barnet og dets Omgivelser stadig gennem Resolutionens Angivelse af de flere bidragspligtige „Fædre“ bliver mindet om Moderens Vandel i Avlingstiden. Dernæst er det utiltalende, at den, der staar i Forhold til en Kvinde, bliver økonomisk interesseret i, at ogsaa andre gør det i den samme Tid, saa at de i paakommende Tilfælde bliver flere om at dele Underholdsbidraget. Den udlagte Barnefaders Bestræbelser for at faa flere inddraget under Sagen er heller ikke noget særlig tiltalende Fænomen. Endelig virker disse flere „Fædres“ Indkrævning af Dele af Bidraget hos hinanden, en Indkrævning, der foregaar under offentlig Medvirkning, i mine Øjne meget usmagelig. Derfor er Loven lavet helt om paa dette Punkt.

Lovforslagets Regler om de flere bidragspligtige findes navnlig i § 14, 2det Stykke, og §§ 29—30. De nye Regler gaar ud paa, at hver af de bidragspligtige skal betale det sædvanlige Normalbidrag. Bidragspligten er, hvad enten der er en eller flere bidragspligtige, begrundet ved, at vedkommende har haft Samleje med Moderen paa Avlingstiden under saadanne Omstændigheder, at det ikke kan oplyses, at Barnet ikke er Frugten af dette Samleje. Den Omstændighed, at flere opfylder Betingelsen for at kunne være Fader til Barnet, giver ikke tilstrækkelig Grund til, at Bidragspligten for hver af dem, der kunde være Fader, skulde nedsættes til en Brøkdel, naar det da ikke er fastslaaet eller kan fastslaaes, hvem der virkelig er Faderen. Naturligvis skal Moderen selv kun have det normale Bidrag; hun skal ikke tjene paa sin Umoralitet, og Forholdet er i øvrigt ordnet saadan, at hun

faar en Bidragsresolution, hvori intet Navn er angivet.

Paa Grundlag af Resolutionen kan hun faa Bidraget udbetalt forskudsvis af det offentlige, hvis hun opfylder de almindelige Betingelser derfor. Ellers kan hun faa Normalbidraget udbetalt, saafremt det er indgaaet fra en eller flere af de bidragspligtige. Disse skal hver for sig betale det fulde Normalbidrag og indbetale det til Landsnævnet for Børneforsorg, der forestaar Indkrævningen. Hvad der indgaar, anvendes først og fremmest til Dækning af Bidraget til Barnet eller Moderen, og det overskydende indgaar i en Fond, hvis Midler efter Socialministerens Bestemmelse vil være at anvende til Formaal vedrørende Børneforsorg i Almindelighed.

Jeg skal dernæst omtale Forslag til Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag. Det er i det væsentlige en Samling og Udbygning af de nugældende Regler, der findes spredt mange Steder i Lovgivningen. Jeg skal kun fremhæve en enkelt Bestemmelse, der er ændret i Folketinget, nemlig § 6, der indeholder Regler om, at Bidraget kan kræves tilbageholdt af den bidragspligtiges Arbejds- eller Tjenesteløn. Efter det oprindelige Forslag beroede det paa Justitsministerens Bestemmelse, hvorvidt og paa hvilken Maade disse Regler skulde anvendes i København og paa Frederiksberg. Ordene „hvorvidt og“ er udgaaet, saa at Reglerne nu skal finde Anvendelse ogsaa i Hovedstaden. Paa Grund af Forholdenes Forskellighed her og i det øvrige Land skal de nærmere Regler om Fremgangsmaaden dog fastsættes af Justitsministeren.

Forslag til Lov om Ændring i Arveforordningen har jeg allerede nævnt. Der er efter Lovforslagets første Fremsættelse tilføjet en Bestemmelse om, at Fader og fædrene Frænder ikke tager Arv efter Barn uden for Ægteskab, saafremt Faderen ved Avlingen af Barnet har gjort sig skyldig i et Forhold, for hvilket han ved Dom er kendt skyldig efter Borgerlig Straffelov §§ 216—223, altsaa en Kønshedsforbrydelse.

I Lovforslaget om Ændring i Retsplejeloven vedrørende Faderskabssager gives der nærmere Regler for disse Sagers Behandling. Som Følge af de Retsvirkninger, der nu bliver knyttet til Faderskabet, er det